gemeenteraad
Haarlemmermeer

Index raadsvergadering
raadsplein

raadsgriffie

raadsvergadering d.d. 21 maart 2024

Index **Pagina**

1.	Opening bijzondere raadsvergadering SugarCity	2-3
2.	Vragenuur	3-9
3.	Bezoeken aan de verschillende locaties	9-23
4.	Plenaire afsluiting	23-24

VERSLAG VAN DE BIJZONDERE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 21 MAART 2024

Voorzitter: mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven / dhr. F. Sidali (vicevoorzitter)

De leden: dhr. M. Achterbergh-Copier, mw. H.J. van den Berg, dhr. M.L. Beusenberg, dhr. T.M. Beusenberg, dhr. S. Blankestein, dhr. T.M. Blom, dhr. P.J. Boerman, mw. M.K. Denie, mw. N.M. Elfers, mw. K. van Goethem, mw. A.E. Gumbert, mw. M.R. Hogervorst, mw. G.D.W. van 't Hull-Bettink, mw. mw. R.F. Hussain, dhr. C.L. Klaassen, mw. G. Knikker, mw. J. Koolmoes, mw. A.N. Mees-Marhe, dhr. E.J. van der Peet, dhr. J.G. Rip, dhr. F. Sidali, dhr. H.P. Spijker, mw. D.E. van der Veldt, dhr. E. Vermeulen, mw. M. Woolthuis, dhr. D.P.F. Zuyderwijk.

Later aanwezig: J.M. Hup, mw. K. Kliphuis, mw. S. van de Meeberg, dhr. J.J. Schaap, dhr. R. Staal, dhr. A. Salhi, mw. C.R. Smand.

Griffier: dhr. J. van der Rhee / dhr. B. Heerema

Portefeuillehouders: dhr. C. El Idrissi, mw. C.F.M. van der Meij, dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.H. Ruigrok, mw. M.L. Sedee-Schuitemaker

Insprekers: dhr. L. Prins (SugarCity), dhr J. van Eldonk, dhr. P. Heuberger, dhr. K. Langeveld, dhr. L. Kooman
Kamp SugarCity: mw. S. Goossens, mw. I. Visser, mw. R. Verbeek, dhr. R. Stapel. dhr. B. Hovemann, dhr. A. van der Veen, dhr. B. Cappendijk, dhr. R. Copier

---

1. Opening bijzondere raadsvergadering SugarCity

De VOORZITTER: Dames en heren, ik open de bijzondere raadsvergadering op locatie. Het is weliswaar staand en in een bijzondere setting, maar het is een officiële raadsvergadering en voor mensen die mij niet kennen, ik ben een heel strenge voorzitter. Dus ik verwacht in een vergadering de rust, zodat iedereen elkaar goed kan verstaan.
Van harte welkom bij deze heel bijzondere vergadering op locatie hier in Halfweg. Er hangt hier al een ongelooflijk gezellige sfeer en we zijn nog niet eens begonnen met de vergadering. We hebben een bijzonder programma, maar we gaan eerst starten zoals alle raadsvergaderingen starten. Dat doe ik door aan te geven dat ik bericht van verhindering heb ontvangen van mevrouw Van Straten, de heer Boels, de heer Meijer, mevrouw Antolini en mevrouw Maat. En later zullen komen mevrouw Van Straten, de heer Boels de heer Meijer… Sorry, later komen mevrouw Van de Meeberg, mevrouw Hup, de heer Salhi, mevrouw Kliphuis en mevrouw Schaap. En mijnheer Schaap! Het gaat heel goed. Ik ga kijken want ik heb denk ik lang niet alle afwezigen genoemd. De heer Staal is later. Mevrouw Woolthuis komt later. Heb ik dan…? Mevrouw Bouwhuis is ook later. Dan heb ik ze allemaal gehad? Mevrouw Knikker? Mevrouw Smand komt later. Dan hebben we de lijst van afwezigen en mensen die later komen gehad.
U bent aanwezig op alweer de vierde bijzondere raadsvergadering op locatie waar u een prachtig programma wacht op drie verschillende locaties. Kamp SugarCity, waar we nu zijn, het kamp Raadhuis Halfweg en het kamp Style Outlet. Op elk van deze locaties vinden er vanavond deelsessie plaats, waarin u allen, niet tegelijkertijd, vanavond zult deelnemen. Tijdens de plenaire vergadering hier, nu en straks bij de sluiting, maar ook tijdens de verschillende deelsessies worden er beeld- en geluidsopnames gemaakt ten behoeve van de verslaglegging van deze avond. Dan bent u daarvan op

de hoogte.

2. Vragenuur

De VOORZITTER: Er is altijd in elke raad gelegenheid om in te spreken en dat is vanavond ook het geval. Er zijn vier mensen die komen inspreken over zaken die niet op de agenda staan en niet eerder zijn besproken in deze raad door iemand die is komen inspreken. Ik heb als eerste de heer Luigi Prins, met het verzoek om daar plaats te nemen. Mijnheer Prins van harte welkom in uw eigen omgeving, maar wel in deze vergadering. U krijgt vijf minuten de tijd en ik ben een strenge voorzitter, dus ook daar zal ik u aan houden. Gaat uw gang.

De heer PRINS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dit is voor mij de eerste keer dat ik als eerste in een raadsvergadering mag spreken. Heel bijzonder. Achteraf dacht ik 'dat had vaker moeten gebeuren', maar dat is niet gelukt. Dank u wel.
Welkom iedereen op SugarCity. Het is een eer om jullie te mogen ontvangen en even mee te nemen in wat wij doen. Cobraspen staat voor industrieel erfgoed, monumentale gebouwen, et cetera en dit is een typisch voorbeeld van 'dit moet je handhaven', want dit is het verhaal van dit gebouw. Elk gebouw heeft hier wel een verhaal als je naar buiten kijkt.
Ik wil jullie even meenemen naar deze foto, die hier achter staat. Het is een puzzel van CSM en zo zijn we begonnen met de inschrijving in 2000. Het is alweer 24 jaar geleden. Ik ben er geen spat ouder op geworden, dus dat is geweldig. Je ziet waar we vandaan komen, een zwaar industrieel, chemische fabriek. Suiker is chemisch. Hier zijn we begonnen met een inschrijving en stap voor stap komen we steeds verder naar een mooi resultaat. Ik zou het gesprek heel kort houden. Ik wil jullie meenemen in het hele proces van wat wij hebben gedaan. Dus ik zal het heel kort even laten zien.
We hebben kunnen zorgen dat het station er kwam. Van de silo's hebben we gezegd, in plaats van ze te slopen, 'een rond gebouw is sowieso duurder dan een vierkant gebouw'. Rond is te duur. Wij hebben deze twee rondes silo's omgebouwd naar kantoren en dat is bijzonder geslaagd. We hebben de tweede prijs wereldwijd voor industrieel erfgoed/heritage en het is ook nog Parisproof qua energieverbruik. Dat is toch een prachtig resultaat? Daar mogen we trots op zijn. En Haarlemmermeer is ook heel erg trots, want inmiddels zijn de twee silo's al iconen in de gemeente geworden. Hoe leuk is dat? Wat een compliment. Dat is geweldig.
Ik wil jullie meenemen in de next step van 'waar gaan we naartoe?' Dat gaat gepaard met een filmpje, dus ik neem jullie graag mee. Techniek?
(Er wordt een filmpje getoond over de plannen van SugarCity voor de nabije toekomst.)
Ik daag jullie uit om dit voor elkaar te krijgen. Jos trekt al die jaren dit hele project, hij was ook betrokken als architect bij de silo's en heeft een uiterst vakkundig architectenbureau. Jos, kom naar voren. Jij gaat meer de diepte in over de processen. Dank u wel.

De VOORZITTER: U heeft daar nog een minuut voor.

De heer VAN ELDONK: Een minuut? Dit zal ik proberen snel te doen. Ik neem u graag mee in waar we staan, waar we vandaan komen, in de plaatjes, en wat onze laatste hobbels zijn. De regie gaat nu snel met mij door de plaatjes heen. Dit is de situatie die u net in het filmpje gezien heeft. Er is een masterplan gemaakt in 2004, met toen nog de grote megabioscoop, maar eigenlijk ook al wel een hotel en vooral ook behoud van veel van het industriële erfgoed. Dat is de basis geworden voor het bestemmingsplan, dat ook nu nog vigeert, dus waarbinnen we de projecten ook proberen te realiseren allemaal. In dat bestemmingsplan is uiteindelijk de ruimte om 108.000 m² programma te maken met in een range de verschillende programmaonderdelen die daarin passen. Dit is eigenlijk het eindbeeld, het eindbeeld dat u net ook in het filmpje gezien heeft, waarin voor al die gebouwen nieuwe functies verzonnen zijn er ook

een aantal nieuwe gebouwen bijkomt. Een overzicht. Ik zoom dadelijk even in op de gebouwen waar ze nu staan. Dit zijn een soort beelden die u net ook in het filmpje gezien heeft. Dit is om een soort sfeer te geven van het totaal. Misschien denkt u 'wat is het leeg', maar daar komt dus nog heel veel. Veel van de rode gebouwen, dus de silo's, de twee staketsels hiervoor, het koelgebouw, dat zijn allemaal gebouwen die we gaan hergebruiken en die een nieuwe functie krijgen. Behoud van het industrieel erfgoed vinden we heel erg belangrijk. Deze kent u al, zo zagen ze eruit. En zo zijn ze geworden. Maar ook aan de Haarlemmerstraatweg is al veel gebeurd. Kantoorgebouwen zijn daar gerealiseerd. Onlangs ook het laatste deel van dat gedeelte. Het outletcentrum is natuurlijk gerealiseerd, de fase 1 daarvan. En inmiddels hebben we ook voor een aantal gebouwen vergunning. Dat is met name het transformeren van de kalkoven die u hiervoor ziet staan. Dat wordt het belangrijke logo van het hele gebied. Er is inmiddels vergunning voor het paviljoen, dat sluit eigenlijk aan op de centrale boulevard, op het outletcentrum. We wachten nog even met de realisatie daarvan. We hebben vergunning voor de energiecentrale, een gebouw waar met name de gevel nu heel slecht is. U ziet dat daar, een gebouw dat we in gaan pakken in Cortenstaal. Dit is het beeld van wat daar komt. Er komt ook een nieuw straatje, wat daar vroeger ooit gezeten heeft. Van deze gebouwen loopt nu de vergunning om ze te transformeren tot twee bijzondere horecaplekken, een soort café/koffiebar en een bar met een centrale positie dadelijk ook aan de boulevard. Ook weer met het behoud van het erfgoed. Dat is dit beeld. We hebben natuurlijk ook veel parkeerplaatsen nodig. Dat zag u net heel even. Dus er komt op die plek aan de overkant een parkeergarage met daaronder ook de supermarkt voor het hele gebied. En dan verdwijnt dus ook al het parkeren hier op het maaiveld, dus het wordt veel aantrekkelijker. De heel grote bestaande fabriek die u daarachter ziet waar het Event Centrum in zit, wordt ook helemaal gerestaureerd en opgeknapt. Er komen roltrappen in om ook de bovenste verdiepen goed te kunnen bedienen. Hier een plaatje van het hotel. Dat heeft u net ook al gezien. Dat wordt weer verbonden met het energiegebouw. En dan ziet u de centrale boulevard. Er komt nog een klein, heel bijzonder hotel helemaal in het water te staan. Dat is op de kop van het gebouw. Met veertig of vijftig kamers. En het koelwatergebouw, waarvan veel mensen altijd denken 'dat is toch het lelijkste gebouw van SugarCity', is ook een prachtige parel. Dat wordt ook bekleed, dat wordt ook helemaal bouwfysisch ingepakt, waardoor het weer mee kan in zijn tijd. Vooral binnen hangen er prachtige ventilatoren in. Daar komt een grand café, dat ook half in het water staat. Dus het hele gebied transformeert helemaal naar een nog sterker leisure ontmoetingsgebied. Het past ook nagenoeg volledig binnen het bestemmingsplan.
De enige zorg die we nu nog hebben, is dat we ooit hadden bedacht 'er komt een grote bioscoop'. Die bioscoop is er niet gekomen, maar nu is er het Event Centrum. We zijn eigenlijk nu nog steeds met de gemeente in gesprek om dat mogelijk te maken, om binnen die meters van de bioscoop het Event Centrum te realiseren. We hopen dat dat op korte termijn lukt. Dan kunnen we eigenlijk ook verder met het hele afmaken van het gebied.

De VOORZITTER: Nou, geweldig. Het was een Halfwegse minuut, maar het is wel goed om de ontwikkelingen inzichtelijk te hebben. Zijn er vragen vanuit de raad over dit onderwerp? Nee, dat is denk ik duidelijk. Dank u wel voor het in vogelvlucht kennis laten maken met de plek waar we zitten. En dank u wel ook mijnheer Prins. Dan ga ik naar de heer Heuberger. Paul, de gebiedsmanager hier. Ook hij krijgt vijf minuten, maar nu ga ik wel echt streng zijn want anders loopt het echt uit. Het is ook je eigen programma. We gaan het hebben over het gebied Haarlemmermeer-Noord.

De heer HEUBERGER: Ben ik goed te verstaan zonder microfoon?

De VOORZITTER: Nee, absoluut niet.

De heer HEUBERGER: Beste mensen, dank u wel burgemeester voor de introductie. Mijn naam is Paul Heuberger, ik ben gebiedsmanager voor het gebied Haarlemmermeer-Noord. Ik heb het getimed, 4.49 minuten, dus dat moet lukken.

Welkom in Noord en in het bijzonder in Halfweg en in de mooie fabriek van SugarCity. Dank Luigi Prins voor de gastvrijheid. Dat heeft de burgemeester ook al gezegd.
Ik wil jullie kort meenemen naar de gebiedsprogramma's. Het gebiedsprogramma van Noord. In het najaar van 2022 hebben alle zes gebieden in Haarlemmermeer een gebiedsprogramma opgeleverd. Zo ook het gebiedsprogramma voor Noord. Dit gebiedsprogramma helpt ons samen met de partners om op samenhangende wijze de opgaven in het gebied op te pakken. Wie zijn dan die partners? Dat zijn uiteraard de dorpsraden, vanavond vertegenwoordigd, fijn dat jullie er zijn. Ondernemersverenigingen, Maatvast, MeerWaarde, de politie en Sportservice Haarlemmermeer en uiteraard onze eigen collega's. Wij als Gebiedsteam Noord zijn de linking pin tussen de buitenwereld en de binnenwereld. Ik wil jullie graag even aan mijn collega's voorstellen. Vooraan staat Peter de Waard, achter, een beetje verstopt, staat Brigitte Vijfschaft als gebiedsadviseurs en Linda Griekspoor kan vandaag helaas niet aanwezig zijn. Het heeft een prettige reden, ze is op vakantie.
Noord bestaat uit een veelheid van kernen. De grootste kern is Badhoevedorp maar we hebben ook piepkleine kernen. Ook vanavond aanwezig bijvoorbeeld de kern De Laars, met dertien woonboten, maar ook Boesingheliede en Nieuwe Meer zijn heel kleine kernen. Elke kern heeft zo zijn eigen uitdaging en zijn eigen vraagstukken, maar als je kijkt naar het hele gebied van Noord, dan kun je vier grote vraagstukken identificeren. Die staan dan ook in het gebiedsprogramma. Het eerste grote vraagstuk betreft de groei van Noord. Dit is een mooi voorbeeld van de groei van Noord, maar Badhoevedorp is natuurlijk ook een voorbeeld van de groei van Noord. De woningbouw is daar gaande. Er is meer verkeer en de opgave is om in het gebied Noord die groei goed te begeleiden, zodat het unieke karakter van de kernen kan worden behouden.
Het tweede vraagstuk is wat ingewikkelder, dat is de identiteit van de kernen. Wij zien een toenemende verstedelijking, met name door de plannen van Amsterdam en Haarlem. De opgave is om ook daar waar ook de bedrijvigheid toeneemt en de agrarische en recreatieve functies daardoor onder druk komen te staan, ervoor te zorgen dat die kernen hun identiteit behouden. Er is natuurlijk enorme behoefte aan woningbouw, maar het gaat er ook om 'hoe kun je nou die woningbouw zo integreren dat de nieuwkomers en de mensen die er al wonen toch dat dorpse gevoel behouden?' Dat is een enorme opgave. Zeker ook omdat de mensen die in de kernen wonen, vooral aan weerszijden van Haarlemmermeer-Noord met hun gezicht naar Amsterdam en Haarlem meer met die gemeenten hebben als het gaat om voorzieningen dan als het gaat om de voorzieningen die in bijvoorbeeld Hoofddorp aan de orde zijn.
Een derde vraagstuk is het vraagstuk van de veiligheid. Dat is natuurlijk niet uniek voor Haarlemmermeer-Noord. Ik denk dat dat in elk gebied speelt. Dan hebben we het onder andere over kwesties als ondermijning, maar dan hebben we het ook over jeugdoverlast. Als het gaat om ondermijning, hebben we onlangs nog een heel goede training gehad dat, als wij signalen ontvangen of als we zelf de signalen zien, we dat rechtstreeks doorgeven aan de collega's van veiligheid. Daar is een goede samenwerking mee. En als het gaat over de jeugdoverlast, hebben we een goede samenwerking met de partners die ik net al heb genoemd, maar ook wijkagenten om aan de ene kant aanbod voor jeugd te creëren maar aan de andere kant ook te proberen overlast van jeugd te bestrijden.
En het laatste grote vraagstuk, dat is eigenlijk iets dat pas het afgelopen jaar echt is opgekomen. Dat is de energietransitie. De collega's van Ruimte, Economie en Duurzaamheid hebben gezegd dat – en ik sluit me daarbij aan – Haarlemmermeer-Noord een sleutelrol speelt in de energietransitie. Er is een versterking nodig van het elektriciteitsnet om die verduurzaming vorm te geven. Er is ook behoefte aan een waterstofnetwerk om de industrie rond het Noordzeekanaal te verduurzamen. En er is behoefte aan een waterpiekberging om de nodige verandering van het klimaat op te kunnen vangen.
Dan sla ik dat stukje even over. Laat ik het dan zo zeggen, de collega's van RED noemen Haarlemmermeer-Noord 'de klimaatpolder'.
Tot slot beste mensen. De laatste sheet graag? Ja, dat is hem. Sorry. Wij hebben de afgelopen maanden mede ook gezien de snelle start die we in Noord met het gebiedsprogramma moesten maken, met alle partners in het gebied het gebiedsprogramma doorgenomen. Dank voor jullie inzet en bijdrage om het

gebiedsprogramma te actualiseren. Ook de gebiedsagenda is geactualiseerd. Hij is nu klaar en we hebben gemeend om morgen, na deze bijeenkomst, jullie allemaal als partner van Noord het nieuwe gebiedsprogramma toe te sturen. Dank jullie wel voor de aandacht.

De VOORZITTER: Dank u wel. Inmiddels is mevrouw Smand aanwezig. Dat voor de notulen. Er staan mensen daar, maar als u doorloopt, is er plek, want anders staat u zo half buiten. Wij gaan naar Koos Langeveld, die een korte introductie op zijn gebiedsverkenningen Haarlemmermeer-Noord zal presenteer. Dat is een soort introductie.

De heer LANGEVELD: Ik ben Koos Langeveld, ik werk bij de gemeente Haarlemmermeer binnen het team Onderzoek. Wij hebben de afgelopen jaren onderzoek gedaan naar het gebied waar we het vanavond met zijn allen over hebben. Daar hebben we een heel mooie publicatie online voor gemaakt, de gebiedsverkenning Grenzen in Beweging. Ik ga zo meteen in de sessie daar twintig minuten lang over praten. Dus ik denk dat ik het nu gewoon kort houd en vermeld dat het een verdieping is van wat wij zien als onderzoekers in dat gebied, wat bruikbaar is voor bijvoorbeeld het gebiedsprogramma dat de heer Heuberger net natuurlijk al heeft toegelicht. Maar wij hopen dat u zo meteen ook met elkaar in gesprek gaat over de conclusies die wij hebben en hoe u daar zelf tegen aankijkt en wat u daarmee kunt doen. En ik doe dat samen met mijn collega Annelieke. Hij staat als het goed is op de volgende sheet. Hij staat nu online, dus u kunt hem daar vinden. Deze link staat geloof ik onderaan de pagina, daar kunt u de mooie publicatie downloaden en helemaal lezen.

De VOORZITTER: Als alle onderzoekers zo enthousiast waren, zaten de collegezalen vol, denk ik. We gaan naar de heer Kooman. De heer Kooman spreekt, en dat is ook te zien, namens de vrijwillige brandweer hier in Halfweg-Zwanenburg. Van harte welkom, mijnheer Kooman.

De heer KOOMAN: Goedenavond. Bijzonder om hier te staan. Ik hoorde net dat het voor een van mijn voorgangers de eerste keer was dat hij de eerste inspraak had. Voor mij is het de eerste keer dat ik voor een raad sta. Ik ben sinds tien jaar brandweervrijwilliger in Halfweg-Zwanenburg. Ik denk dat wij daar best een belangrijke bijdrage leveren vanuit ons korps. Ik weet dat onze burgemeester zeer betrokken is bij de brandweer, maar toch dacht ik van deze gelegenheid gebruik te maken om jullie toch extra bewust te maken van iets waar wij tegen aanlopen.
Ons korps heeft ruimte voor 35 mensen. Wij hebben vorig jaar 175 uitrukken gehad. Het gaat om reanimaties, auto-ongevallen en branden. Afgelopen zondag heeft een ploeg van ons nog een slachtoffer net op tijd uit een brandend flatgebouw kunnen halen.
Vorige week werd ik aangesteld als de nieuwe ploegchef van post Halfweg-Zwanenburg en ik heb daarbij één belofte gedaan. Dat is dat ik er alles aan zal doen om te zorgen dat wij 24 uur per dag, zeven dagen per week paraat kunnen staan om onze dienst of hulpdiensten te verlenen. Dat is dan niet alleen voor Halfweg-Zwanenburg. Wij worden ook opgeroepen als er op Schiphol een groot ongeval gebeurt. Wij worden getraind om ook in Havens West een rol te spelen, dus alles bij elkaar is dat, denk ik, best van waarde. Wij lopen ertegenaan dat de gemiddelde leeftijd best heel hoog is. Het opleiden van een nieuw manschap duurt, alles bij elkaar, ongeveer twee tot drie jaar, dus dat vraagt best wat van mensen. Je ziet dat er vooral jongeren die doorstromen vanuit de jeugdbrandweer de motivatie en de tijd hebben om dat te doen. We hebben nu gezien dat we de afgelopen jaren drie net opgeleide jongeren hebben verloren omdat die geen betaalbare woning in Halfweg of Zwanenburg kunnen krijgen. Ik begrijp dat dit sowieso een groot probleem is, dat niet zomaar opgelost kan worden. Maar ik dacht 'elk argument dat meeweegt om toch betaalbare woningen te krijgen, is het waard om hier neergelegd te worden'.
Dus ik denk dat ik nu binnen een week nadat ik in functie ben al meteen aan mijn belofte heb kunnen voldoen om dat goed onder de aandacht te brengen en er alles aan te doen dat wij ook inderdaad paraat kunnen blijven in de toekomst.

De VOORZITTER: Dank u wel. Zijn er vanuit de raad vragen aan de heer Kooman? Nee? Heel helder. Dank u wel.

De heer KOOMAN: Ik zou nog één ding willen toevoegen en dat is dat wij natuurlijk alles doen binnen onze eigen mogelijkheden om zichtbaar te zijn en bij te dragen. Dus op zaterdag 25 mei a.s. organiseren wij een open dag. Dus iedereen die het leuk vindt, geïnteresseerd is of kinderen heeft die graag iets van de brandweer zien, is meer dan welkom.

De VOORZITTER: Dank u wel. De brandweer heeft een nieuwe outfit, dat wilde ik ook nog maar even zeggen. Het ziet er fantastisch uit.
Goed, dat waren de insprekers. Het is een goede gewoonte dat de actualiteitsvragen worden begeleid door de vicevoorzitter. Dat is de heer Sidali.

(De heer Sidali neemt het voorzitterschap over van de burgemeester tijdens de behandeling van de actualiteitsvragen.)

De VOORZITTER: Dank u wel voorzitter, wij beginnen met de actualiteitsvraag die wordt gesteld door mevrouw Van den Berg van de VVD. U mag naar voren komen.

Mevrouw VAN DEN BERG: Dank u wel voorzitter. Geweldig dat we hier mogen zijn met zijn allen. Ik ben echt heel blij om een keer het noorden van de polder aan te doen, maar mijn vraag is een minder blije vraag, want we zien de afgelopen tijd heel veel incidenten, in Zwanenburg vooral. Op 9 maart jl. was er een schietpartij daar aan de overkant op bedrijventerrein De Weeren. Op 16 maart jl. was er een explosie en afgelopen week is nu de Primera overvallen, wat natuurlijk een grote impact heeft op de mensen die daar werken. Dat baart de VVD zorgen en wij denken 'is er wel genoeg blauw op straat? Is er in Zwanenburg wel voldoende, en in het hele noorden überhaupt, maar omdat deze incidenten nu hier plaatsvinden, zicht op wat er hier gebeurt? Ik zou de portefeuillehouder willen vragen of ze er een antwoord op kan geven, hoe dat gaat hier.

De VOORZITTER: Dat is een mooi bruggetje naar portefeuillehouder Schuurmans. Namens het college.

Burgemeester SCHUURMANS: Voorzitter dank u wel. Het is heel triest als je ziet hoe de criminaliteit toeneemt, ook in onze gemeente. En hoe het steeds meer verstedelijkt wordt. Als je kijkt naar de criminele activiteiten van de afgelopen weken die net ook werden genoemd, zijn het allemaal losstaande gevallen. Dus ze hebben niet met elkaar te maken, maar het leek wel alsof het allemaal geconcentreerd was in een paar weken tijd. Ik heb inmiddels gesproken met de dame bij wie het vuurwerk in de brievenbus is gegooid en ik was bij de Primera om ook daar op te halen hoe ze het hebben ervaren. Vooral dat gesprek bij Primera heeft mij echt wel aangegeven, als je ziet wat het doet met mensen als ze bedreigd worden met een mes. Ik weet – dat delen wij ook altijd met elkaar want één keer per week spreek ik met de politie – dat onze politie juist dit soort zaken die zo ingrijpend zijn voor de samenleving met heel veel voorrang oppakt. Ze zitten er bovenop.
Als het gaat over de capaciteit van de politie is er een tekort aan agenten. Er is altijd een tekort aan blauw. Maar ik moet wel stellen dat we op dit moment erin geslaagd zijn om een bescheiden groei in ons korps te realiseren en daar ben ik heel blij mee. Maar ik kan u echt niet toezeggen dat het met het gevoel van 'ik zie blauw door de straat en daarmee voorkomen we dit', is opgelost. Politiemensen zijn niet gebonden aan een gebied, maar hebben wel een heel goede opkomsttijd in dit gebied. Dus daar ligt het niet aan. Het ligt echt aan het feit dat er in Nederland, elke dag horen we het weer en we zien het ook, gewoon meer criminaliteit is. Dat moeten we proberen dat zo goed mogelijk te weerstaan en proberen dingen op te lossen en mensen aan te houden, maar we moeten vooral ook mensen bewust maken van het feit dat de wereld verandert. En dat we daardoor ook alerter moeten zijn en samen ook

meer moeten kijken naar wat er om ons heen gebeurt. Ik kan het niet mooier maken. Maar ik wil wel zeggen, dat wil ik echt benoemen, als ik zie wat onze politie doet om juist deze voorvallen met veel impact op te pakken, heb ik er alle vertrouwen in dat zij in ieder geval doen wat mogelijk is, proberen aanhoudingen te verrichten, juist omdat ze weten hoe het belangrijk het is voor de slachtoffers.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Schuurmans. U heeft geen spreektijd, maar ik wil alleen even aangeven dat we vier minuten achterlopen op het schema. Dan hebben we nog een vraag van de heer Achterbergh namens de VVD. Gaat uw gang.

De heer ACHTERBERGH: Voorzitter, dan zal ik proberen om die vier minuten in te halen. Zoals u misschien al weet, hebben wij een soort klankbordgroep in Zwanenburg-Halfweg. Dat staat ook wel bekend als 'Je bent Zwanenburger als'. Daar is een brief op gedeeld van de Schiphol Groep waarin in verband met de ontwikkeling van het onderhoud aan de Kaagbaan een heleboel inwoners een bepaalde compensatie aangeboden hebben gekregen – er zijn mensen die uit eten kunnen, er zijn mensen die naar de bioscoop kunnen – behalve Haarlemmermeer-Noord. Dat valt me heel erg op. Ik vind dat gek en ik wil eigenlijk graag aan het college vragen: waarom wordt Haarlemmermeer-Noord inclusief Badhoevedorp daarin overgeslagen?

De VOORZITTER: Dan kijk ik even naar portefeuillehouder Nobel/ Schiphol. Hij komt eraan gevlogen? Nee, het blijft gewoon stapvoets. Gaat uw gang.

Wethouder NOBEL: Ik heb even navraag gedaan hoe dat kan. Schiphol geeft aan dat ze op basis van de geluidsoverlast die plaatsvindt bij 58 decibel of meer en eigenlijk vanaf 0,5 decibel of meer, adressen gaan zijn gaan aanschrijven. Dat hebben ze gedaan op basis van hun gegevens zoals ze die door de jaren heen verzamelen in het BAS, maar ook op basis van de adresgegevens. Maar we hebben ook met Schiphol contact gehad: op het moment dat je baanonderhoud doet aan de Kaagbaan en je gaat meer vliegen op de Zwanenburgbaan, dan lijkt het logisch dat mensen in dat gebied meer gehinderd worden. Dus we vragen ook die mensen die meer gehinderd zijn zich ook te melden bij Schiphol, want hopelijk kan in de toekomst dan vanuit Schiphol dat beter gecommuniceerd worden. Want de gedachte is natuurlijk dat ze mensen erop voor willen bereiden dat ze mogelijk meer overlast ervaren. Ik denk dat dat hier niet helemaal goed is gegaan.

De VOORZITTER: Ja, dat was het. Oké. Het valt me op dat er niet doorgevraagd wordt. Prima.

De heer ACHTERBERGH: De voorzitter houdt me niet aan de belofte om het kort te houden. Dan is natuurlijk de vervolgvraag: er is dus kennelijk een fout gemaakt, wordt dat dan gecorrigeerd of laat Schiphol het over aan de inwoner?

De VOORZITTER: Tot slot de portefeuillehouder, de heer Nobel.

Wethouder NOBEL: Dat weet ik niet, want ik werk natuurlijk niet namens Schiphol. Ik ben hier gewoon namens het college van Haarlemmermeer, maar ik zal doorgeven en dat hebben we dus al gedaan, dat wij denken dat het misschien niet helemaal goed is gegaan en dan is het aan Schiphol om te kijken of ze daar misschien nog een brief aan wijden of dat ze dat op een andere manier oppakken.

De VOORZITTER: Dank u wel en daarmee zijn we aan het eind gekomen van de actualiteitsvragen en geef ik het woord aan onze voorzitter.

(Burgemeester Schuurmans neemt het voorzitterschap weer over.)

De VOORZITTER: Dames en heren, wij gaan zo meteen de vergadering schorsen, dan is er de mogelijkheid om te eten, hier op deze locatie. Er is geprobeerd zoveel mogelijk rekening te houden met de verschillende dieetwensen. Doet u mee aan de ramadan, dan is er ook een maaltijdtasje beschikbaar bij de bode, bij Elly. Tijdens dit gebiedsbezoek is het zo dat het eten en drinken verzorgd wordt door lokale ondernemers en bij alles wat u eet en drinkt, kunt u ook zien van welke ondernemer dat is. Dat is natuurlijk heel fijn, want als u terugkomt, weet u precies bij welke ondernemer u goed kunt eten en drinken.
Dan heeft u allemaal van de griffie bij binnenkomst bericht gekregen over uw groepsindeling en de route die u aflegt en mocht u die vergeten zijn, dan kunt u kijken naar de kleur van uw badge. Dat is een aardige reminder van de route. Groep blauw blijft op de huidige locatie en u wordt verzocht om om 18.30 uur te vertrekken naar een van de andere twee locaties. Groep blauw wordt begeleid door Samantha Kroes, dat is uw gastvrouw. Groep geel. Oh oké, dat is aangepast, begrijp ik? Groep geel start om 18.45 uur in de Style Outlet en daar staat bij mij 'Donna'. Oké, dat is Samantha, dus jullie hebben het omgedraaid om het makkelijk te maken? En groep groen gaat om 18.45 uur starten in het Raadhuis Halfweg en ik neem aan dat die dan door Jolet? Dat is wel goed gegaan, fijn. Ja, om 18.30 uur vertrekken en om 18.45 uur starten. Dat heb ik gezegd. Dat is het programma. Ik ga de vergadering schorsen. Ik wens u smakelijk eten en start vooral om 18.30 uur om naar de volgende locatie te gaan.

(De verslagen betreffen de sessies van groep blauw.)

3. Bezoeken aan de verschillende locaties

Kamp Sugar City

Mevrouw VIJFSCHAFT: Goedenavond allemaal. Welkom in Kamp SugarCity. Het is hier tijd voor een aantal initiatieven. Mijn naam is Brigitte Vijfschaft, ik ben gebiedsadviseur voor Haarlemmermeer-Noord. Vanavond bent u dus te gast in SugarCity, daar was u al, maar nu krijgt u zeven enthousiaste initiatiefnemers uit Haarlemmermeer-Noord te horen uit een aantal dorpen en kernen. Zij vragen graag uw aandacht voor een aantal initiatieven. Het zijn er zeven en ze doen een pitch van drie minuten. Daarna krijgt u de gelegenheid vragen te stellen of het gesprek aan te gaan met de initiatiefnemers. Ik geef nu het woord aan Sacha Goossens van Stichting Dijk van een Dorp.

Mevrouw GOOSSENS: Ik sta hier namens Stichting Dijk van een Dorp, samen met een van mijn dorpsgenoten. De Stichting bestaat uit twee zorgondernemers en drie zorgprofessionals, waaronder de huisarts in Spaarndam. De missie van Dijk van een Dorp is om van Spaarndam, een dorp van 4000 inwoners, waaronder zo'n 800 ouderen, een Dijk van een Dorp te maken. Stichting Dijk van een Dorp is er voor alle Spaarndammers, dus jong, oud, woonachtig in oost, de gemeente Haarlemmermeer en west, gemeente Haarlem.
Onze visie is om alle Spaarndammers met elkaar te binden, zodat elke inwoner de mogelijkheid heeft om sociaal, actief, gezond, creatief en bewust mee te doen. We werken met vier speerpunten: Met Elkaar, Leefstijl en Gezondheid, Sport en Beweging, Cultuur en Historie. Dijk van een Dorp sluit aan bij vele bestaande activiteiten en het doel is juist om hier meer bekendheid aan te geven en dit eventueel te combineren. Wij ondernemen alleen nieuwe activiteiten, dus geen bestaande, alleen als er ervaren lacunes zijn in de breedste zin van het woord.
We maken ons hard voor een lichtkrant/informatiezuil. Daar staan we hier dus hoor. Verder hebben we een nieuw speerpunt voor Spaarndam, om Spaarndam het gezondste dorp van Nederland te maken. Mentaal en fysiek. Spaarndam gezond, we laten jullie later daar nog veel meer over horen.
Wat hebben we bereikt in de afgelopen jaren? We hebben de Dijkexpres mogelijk gemaakt. Dat is een elektrische wagen die zorgt dat minder mobiele inwoners verplaatst kunnen worden of in ieder geval vervoerd kunnen worden, bijvoorbeeld naar het ziekenhuis, gemeentehuis of naar familie et cetera. We

hebben Spaarndam AED-proof gemaakt met een aantal partners.
Maar we staan hier om de informatiezuil te realiseren. We willen op een strategische plek staan zodat alle inwoners op de hoogte zijn van activiteiten en belangrijke informatie in Spaarndam en met zo'n informatiezuil bereiken wij veel, en als het goed is, alle inwoners van Spaarndam. We gaan op deze manier veel meer bereiken dan alleen met social media, websites of flyers. Vroeger gingen wij bij de voetbalclub op het op het informatiebord kijken, maar nu, anno 2024, op onze informatiezuil. We werken hierin samen met de Dorpsraad Spaarndam, Stichting Dorpscentrum Spaarndam en de lokale ondernemers en zij allen willen zorgen voor content, met de nadruk op content met ons doel om het dorp te informeren. Er zullen zeker advertenties tussen zitten van lokale ondernemers, logisch, voor niets gaat de zon op, maar advertenties zijn niet het doel.
Wat betreft de financiën zal de aanschaf de grootste kostenpost zijn en moet infrastructuur worden aangelegd. Er zijn variabele kosten om het informatiesysteem in de lucht te houden. De financiering moet tot stand komen, voor een groot deel uit eigen middelen, verder via subsidies, donaties en inkomsten van lokale ondernemers. Zoals aangegeven, voor niets gaat de zon op, dus alles in lijn met ons doel: informeren van ons dorp.
Dit zijn mogelijke locaties in Spaarndam. Dit is een voorbeeld van een abri die ook licht gaat geven, want we hebben gemerkt dat er probleem is om onder andere advertenties gebruik… van het gebied, maar wij maken geen gebruik van advertenties, maar echt van informatie.
Dan is de vraag aan de raad: Dijk van een Dorp weet dat het initiatief vanwege het vigerend reclamebeleid niet passend is, maar we vragen nadrukkelijk aan de raad om dit soort sociale uitingen, informatie via dit medium, een uitzondering te maken.

Mevrouw VISSER: Goedenavond, ik ben Inge Visser en ik ben lid van de Dorpsraad Lijnden en Boesingheliede. Ik woon ook in Lijnden en zodoende betrokken bij de Geitenwei, de Geitenwei in Lijnden. De Geitenwei ligt aan de hoek van de Hoofdweg Oostzijde en de Akerdijk in Lijnden, naast wat wij de Veldweg noemen. Het is 1200 m^2. Eerst was er geen Geitenwei. In 1980 was dit een braakliggend stukje grond waar mensen bouwpuin stortten en tuinafval en alles wat ze thuis over hadden en niet meer in de tuin wilden hebben. De omwonenden van de Geitenwei ergerden zich daaraan en bedachten een plan. Dus ze gingen aan de eigenaar van het grondje vragen – dat was het Waterschap Groot-Haarlemmermeer – of ze het konden pachten. Dat mocht voor ƒ 100,00 per jaar. Dus ze hebben zelf alle puinhoop opgeruimd en zelf alles geëgaliseerd. Gras ingezaaid.
Wat doe je in een landelijk gebied met een stukje grond dat je hebt? Je bouwt een veestapel op. Dus we zijn begonnen met schapen en geiten en inmiddels zijn het geiten en een aantal kippen en twee hanen. Er was dus ook een hek nodig en een nachtverblijf. Dat hebben ze ook samen opgebouwd. De meeste Lijndenaren kennen de Geitenwei; opa's en oma's, kleinkinderen, kinderen kennen allemaal de Geitenwei. Fietsers die langs fietsen, wandelaars, ook de wandelaars die tussen de middag een rondje doen van het bedrijventerrein en die daar werken, kennen de Geitenwei. Iedereen kent het en nu kent u ook de Geitenwei.
Maar wat niet iedereen weet, is hoeveel de Geitenwei kost per jaar. De pacht van de grond is geen ƒ 100,00 meer, maar € 650,00 per jaar. Het is niet meer het Waterschap Groot-Haarlemmermeer maar het Hoogheemraadschap van Rijnland geworden. De kosten zijn gewoon echt heel hoog. Je moet rekenen dat er regelmatig een veearts moet komen, de geiten moeten gevoerd worden. Je moet hooi en stro en dat soort dingen aanschaffen. Al een aantal jaren vragen de omwonenden een wijkbudget aan. Dat doen ze via de Dorpsraad om kosten te besparen. Ieder jaar is het weer spannend of het wijkbudget wordt toegekend en het is niet toereikend voor alle kosten. We worden ook regelmatig gesponsord door dorpsbewoners. Vaak ook wel door anderen, maar het is elke keer weer kijken 'wat kunnen we betekenen?' Een structurele subsidie helpt bij het onderhoud van de Geitenwei, want wij Lijndenaren en ook alle fietsers, wandelaars, opa's en oma's, willen niet terug naar de braakliggende stukje grond waar iedereen zich aan ergerde. Dus wij hebben het verzoek aan de raad om ons te steunen in ons verzoek om een jaarlijkse structurele subsidie. Omdat de Geitenwei in Lijnden heel erg

belangrijk is en iedereen daar buiten kan zijn, wat ook regelmatig gebeurt.

De heer VAN DER VEEN: Goedemiddag allemaal, ik ben André van der Veen, voorzitter van de Stichting Historisch Halfweg. Historisch Halfweg is een jonge organisatie, het bestaat nog maar een jaar of zeventien, maar heeft in die tijd al een hele grote aanhang van geïnteresseerden in de lokale geschiedenis van de dorpen Halfweg en Zwanenburg opgebouwd.
Wat is onze doelstelling? Onze doelstelling is het met plezier bestuderen van de lokale geschiedenis. En deze zo breed mogelijk verspreiden onder de lokale bevolking. Toen wij destijds bij de notaris deze akte op lieten stellen, vond hij die doelstelling zo leuk, dat hij geen rekening stuurde.
Hoe gaan we dat doen? Wij bestuderen met een groep van een stuk of twaalf enthousiaste werkgroepleden geschiedenis en die gaan wij digitaliseren en rubriceren. Momenteel hebben we al 14.000 digitale documenten verzameld die uiteindelijk allemaal voor het publiek toegankelijk zullen worden.
Hoe willen wij het verspreiden onder de bevolking? In de eerste plaats via de website. In de tweede plaats organiseren wij drie keer per jaar een historische wandeling door onze beide dorpen en de belangstelling daarvoor is groot. Elke keer hebben we meer deelnemers. Vorig jaar waren er meer dan veertig deelnemers. Verder doen we aan het eind van het jaar ook een fietstocht door de Houtrakpolder en de IJpolders. Ook daarvoor is de belangstelling aanzienlijk.
Verder hebben we aan het eind van het jaar, meestal in oktober, in de protestantse kerk een bijeenkomst waarbij wij drie verschillende audiovisuele presentaties geven over een lokaal geschiedenisonderwerp. En ook daarvoor was de belangstelling vorig jaar groot. De zaal was uitverkocht, er waren 120 deelnemers. Op een bevolking van 10.000 van onze beide dorpen, is dat best groot. Want wil je in Hoofddorp een zelfde opkomst krijgen, dan moet je 1000 aanmeldingen krijgen. Ik moet nog zien dat dat gebeurt. Daarnaast zijn we eind vorig jaar begonnen met het uitgeven van een historisch blad. De belangstelling was heel erg groot. We hebben bij moeten drukken en er waren meer dan honderd nieuwe donateurs. Waarvan zelfs een uit Canada, een uit Amerika en een uit Duitsland. Dus je denkt 'het gaat hartstikke goed'. Dat is ook zo, maar één essentieel ding ontbreekt. We hebben geen eigen plek, geen honk, geen ruimte. We hebben geen plek om te vergaderen, te overleggen, mensen te ontvangen, of, wat we ook willen gaan doen, lokale bijeenkomsten en evenementen organiseren voor onze donateurs en andere geïnteresseerden In de regio. Wij hadden dat wel tot voor kort, tot voor een jaar of vijf, want wij hadden een ruimte van de oude gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude hier achter mij, in de westvleugel van het raadhuis. Maar zoals u waarschijnlijk wel weet, is die verzakt en het zal nog lange tijd duren voor dat probleem is opgelost.
Dus: wat wij nodig hebben, is een ruimte van 40 à 50 m² in Halfweg of Zwanenburg voor een betaalbare prijs. Dat is wat ik aan u, de raad en alle andere aanwezigen wil vragen, om uw invloed, uw kennis en uw inzet aan te wenden om ons daarbij te helpen. Ik weet zeker dat veel inwoners in Halfweg en Zwanenburg u dankbaar zullen zijn. Dank u wel.

Mevrouw VERBEEK: Hallo allemaal, mijn naam is Riet Verbeek. Ik ben oprichter van Inloophuis Esperanza voor kankerpatiënten en hun naasten. Mensen kunnen bij ons aan yoga doen, aan massages, aan schilderen, we geven informatieavonden, er komen artsen bij ons langs, we doen van alles om zoveel mogelijk informatie naar de mensen te krijgen.
Maar we zijn na de coronatijd ongelooflijk gegroeid. In 2022 hadden we 1000 bezoekers, vorig jaar hadden we er al 2000. We zitten nu al ruim over het begin van vorig jaar, dus dat betekent dat het dit jaar nog meer wordt. Wij schenken koffie en thee, en bieden een luisterend oor. Daar hebben we sinds een paar jaar subsidie voor gekregen van de gemeente Haarlemmermeer. Maar de kosten nemen toe, niet alleen van de huur, maar ook koffie en thee gebruiken en de voorraden voor het schilderen, beeldhouwen en dergelijke. De groepen worden natuurlijk ook steeds groter. Onze vraag is eigenlijk aan de gemeente om in plaats van een jaarlijkse subsidie een structurele subsidie te krijgen. Wij hebben een lage subsidie. We hebben al heel veel bij elkaar gesprokkeld voor Esperanza. Dus wij zijn eigenlijk

een groot iets waar maar heel weinig geld voor nodig is, zodat we wel kunnen blijven bestaan en alles kunnen aanbieden aan mensen wat ze bij ons doen. Want wij hoeven geen vette bankrekening. Het geld dat over is – er is een reservepotje, de vaste lasten gaan er allemaal vanaf – besteden we aan onze gasten. We gaan dagjes weg. We doen een biketour, we gaan varen, we huren een bus. We doen dingen met elkaar, we lunchen met elkaar. We gaan koken met iemand die bij ons wil koken, zodat gasten ook meekoken, het gezamenlijk opeten. Even geen kanker, even niet denken aan kanker. Dit willen wij zo graag blijven doen. Dus voor ons is gewoon de vraag aan de gemeente, in plaats van een jaarlijkse subsidie, een structurele. Dan weten we precies waar we aan toe zijn en wat we onze gasten kunnen bieden, want wij hebben een ontiegelijk warm huis – dat horen we van elke gast die bij ons komt, het is echt een huiskamer, het is echt een huis, de kleuren zijn rood en oranje en we geven mensen geen brons, geen zilver, maar goud!

De heer HOVEMANN: Goedenavond allemaal, ik ben Ben Hovemann. Ik ben lid van de Dorpsraad Badhoevedorp en ik doe het onderdeel natuur en recreatie. We zijn met een aantal mensen bij elkaar gekomen en op een gegeven moment ging er iets gebeuren, over kunst. Waar begint dat mee? Kunst geeft Badhoevedorp kleur en verbintenis. Het Wandelnetwerk Noord-Holland heeft samen met de contactgroep Natuur & Recreatie van de Dorpsraad Badhoevedorp zes wandelroutes uitgezet in Badhoevedorp. En daarnaast is er straks de nieuwe 4 km lange wandel- en fietsroute op de plek van de oude A9 die het dorp verbindt van west naar oost.
Om inwoners, oud en jong, nog meer te stimuleren om een rondje Badhoevedorp-Nieuwe Meer en Lijnden te lopen, wil de dorpsraad graag langs de wandelroutes een aantal kunstwerken. Het wordt dan een leuke en andere manier om langs de wandelroutes te lopen. Kunst ervaren, erover praten; is het mooi, is het niet mooi? Waar de neuzen juist niet allemaal dezelfde kant op staan, daar ontstaat beweging en dit in combinatie met wandelen, is gezond voor lijf en geest.
Laten we Schiphol niet vergeten. De directe buur van Badhoevedorp. Vele toeristen overnachten en verblijven in Badhoevedorp. Laten we Badhoevedorp bij de toeristen op de kaart zetten met kunst langs de wandelroutes en Het Lint, een visitekaartje voor de Haarlemmermeer. En hoe mooi is het om lokale, beginnende kunstenaars de kans te geven om hun kunst te laten zien?
De dorpsraad wil kinderen, inwoners en toeristen kennis laten maken met kunst in Badhoevedorp. Een mooie combinatie van kunst, toerisme en recreatie. Dit kan de dorpsraad niet alleen. Hij wil hierin samenwerken met de Klankbordgroep Beeldende Kunst Openbare Buitenruimte Haarlemmermeer, Galerie Kunst 2001 te Badhoevedorp, De Kunstkring Haarlemmermeer, en uiteraard, vanuit Badhoevedorp, de contactgroep Kunst van de Dorpsraad Badhoevedorp.
Wij hebben als dorpsraad al een stap gezet. Tijdens coronatijd heeft de contactgroep niet stilgezeten. Zij heeft al een wandelkaart gemaakt met kunstwerken, cultureel erfgoed en monumenten in Badhoevedorp.
Samenvattend: Kunst in de openbare ruimte voegt kwaliteit en betekenis toe aan Badhoevedorp. Wat vragen we aan de raad? Uiteraard subsidie, dat hoort u de hele avond al, en hulp van de leden van de Klankbordgroep Beeldende Kunst Openbare Buitenruimte van de gemeente Haarlemmermeer. Ik dank u voor uw aandacht.

De heer STAPEL: Goedenavond. Ik ben Rik Stapel en samen met Fons Balm, die zit daar, hebben wij het plan opgevat om in Spaarndam historische informatieborden te laten plaatsen. Wij hadden daarbij drie thema's in gedachten.
Het doel is informatie over historisch erfgoed in en rond het dorp over te dragen aan belangstellenden en om dit deel uit te laten maken van een wandelroute rond de dorpen. Zoals jullie waarschijnlijk weten is Spaarndam een heel oude plaats, gedeeltelijk in Haarlemmermeer en gedeeltelijk in Haarlem. Dus we hebben dezelfde vraag ook voorgelegd aan Haarlem en het Hoogheemraadschap van Rijnland, die overigens medewerking hebben toegezegd.
Hier ziet u de thema's. In de Haarlemmermeer gaat één verhaal over de polders na drooglegging van

het IJ en de Middeleeuwse indeling van het veenweidegebied. Dit is een impressie. Dit laat zien waar de polders die duizend jaar geleden zijn aangelegd door de boeren die vanuit Spaarnwoude zijn begonnen, in 1850 ongeveer nog steeds te herkennen zijn in de omgeving. Toen zijn er dijken overheen gelegd en dit stukje is inmiddels bebouwd. Nog niet al te lang geleden is dat gebeurd.
Dit is de werf die lange tijd in het dorp een belangrijke werkgever was. Er zijn in honderd jaar ruim 300 schepen gebouwd. Inmiddels heeft de werf Stapel zich gevestigd in Hoofddorp onder de naam … Die bouwt nog steeds baggermaterieel.
Dit is het Rijnlandse Huis, voorheen was dat onderdeel van het Hoogheemraadschap van Spaarndam. Dat is in de 14e eeuw het Hoogheemraadschap van Rijnland gaan heten. Daarmee mag de gemeente Haarlemmermeer zich gelukkig prijzen dat het oudste nog bestaande democratisch gekozen instituut van Europa hier gevestigd is.
Dat geeft een voorbeeld van de borden die we gaan maken. Dit is een impressie van de palingrokerij en palinghandel dat een … initiatief was dat in heel Europa de grootste partij was. Het gebeurt ook nog steeds.
We willen graag aan de raad en het college vragen om dit plan verder te realiseren. We willen Haarlemmermeer een derde deel vragen van de geraamde kosten, dat is € 5.000,00. De andere delen komen van Haarlem en het Hoogheemraadschap van Rijnland vandaan. Dank u wel.

De heer COPIER: Dames en heren, van harte welkom in een van de mooiste dorpen van Haarlemmermeer, mag ik wel zeggen. Mijn naam is Rob Copier. Ik ben de voorzitter van speeltuinvereniging Zwanenburg. En naast mij staat…

De heer CAPPENDIJK: En mijn naam is Bastiaan Cappendijk en mijn vriendin zegt altijd dat ik te lang van stof ben dus ik zal proberen het zo kort mogelijk te houden. Fijn dat jullie vanavond naar ons willen luisteren in ieder geval. Want Rob, we staan hier met een missie. Kun jij onze missie even uitleggen?

De heer COPIER: Ja, voor de mensen die hier niet vandaan komen. De speeltuinvereniging Zwanenburg, een van de mooiste stukken grond van Zwanenburg natuurlijk, waar wij kinderen laten spelen, laten socializen, laten 'meeten', weg van de telefoon en daarbuiten ook nog heel veel evenementen organiseren voor het hele dorp, waaronder de Halloweensituatie tot de … van avontuur. Dat soort grote dingen. Dus we proberen met al onze vrijwilligers een zo groot mogelijke spil in het dorp te zijn en te zorgen dat mensen altijd kunnen terugkeren bij ons.

De heer CAPPENDIJK: Don Bosco is een soortgelijke jeugdbeweging. Wij hebben iedere avond van de week groepen jongeren die vermaakt worden, zo ongeveer dertig kinderen. Zo hebben we de Spelbrekers op maandagavond en de Vrijbuiters op dinsdagavond. Dan kunt u denken aan knutselen, speurtochten, gymmen, allerlei leuke dingen.
Dit is toevallig wel een heel aardig plaatje waarin de speeltuinvereniging en Don Bosco op één locatie aanwezig zijn op het terrein van de speeltuinvereniging en laat dit nu net de reden zijn waarom we hier vanavond zijn, want er is niets dat wij liever zouden willen dan één centraal bruisend middelpunt voor alle kinderen en eigenlijk jeugdigen in de gemeente Haarlemmermeer, maar specifiek voor Halfweg-Zwanenburg natuurlijk. Dus eigenlijk willen wij als bewegingen de handen ineen gaan slaan om een nieuw gebouw te bouwen.

De heer COPIER: Dat klopt. Even kort samengevat, de speeltuinvereniging bestaat inmiddels zeventig jaar en het gebouw is al vrij oud, dus wij waren als vereniging aan het kijken naar mogelijkheden voor een nieuw gebouw. Dat hebben we overigens ook met een prachtig rapport gedaan. Daar is ook alles bij elkaar gesponsord en noem maar op. Mijn goede vriend naast mij van Don Bosco zit in Halfweg en die zit in een mooi gebouw dat helaas opgedoekt gaat worden. Voor nieuwe woningen moeten zij helaas het pandje verlaten en hoe mooi is het om als deze twee verenigingen op één terrein waar beide genoeg

ruimte hebben dadelijk een mooi samenwerkingsverband aan te gaan. Maar daar moet natuurlijk wel een nieuw gebouw bij.

De heer CAPPENDIJK: Ja, het zou wel fijn zijn als dat nieuwe gebouw er zou komen. Dus samengevat, de speeltuin is heel hard toe aan een nieuw clubgebouw. Jeugdvereniging Don Bosco, of 'beweging' moet ik eigenlijk zeggen, komt vanaf juni 2025 zonder hun gebouw te zitten. Dat zou toch heel vervelend zijn voor de 200 kinderen die wij de tijd van hun leven bezorgen. Dus vragen wij hier vanavond uw aandacht en hebben wij ook een concrete vraag meegenomen, voor de gemeenteraad.

De heer COPIER: Zeker, waar wij erg tegen aanlopen is dat we nu bijna drie jaar bezig zijn geweest met een vooraanvraag voor een bouwvergunning. Wij zijn geen makelaarskantoor, wij zijn geen projectontwikkelaars. Wij zijn vrijwilligers, we steken er heel veel tijd in, vrijwillig. En doordat het zo lang op zich laat wachten door verschillende oorzaken, er komen onderzoeken bij en noem maar op, duurt het gewoon erg lang en onze vraag is aan de gemeenteraad om ons hierbij te helpen waar het kan zodat wij sneller een bouwvergunning of sneller antwoorden kunnen krijgen op vraagstukken die wij indienen via eventuele hulp…

De heer CAPPENDIJK: De bel, is het al drie minuten? Echt waar?

De heer COPIER: De vraagstelling is volgens mij duidelijk. Dank voor uw aandacht.
Voor ik het vergeet te zeggen, we hebben een aantal kopietjes op tafel liggen, maar we hebben al heel veel hulp gehad ook van de gemeente. De gebiedsmanager is wat dat betreft onze steun en toeverlaat geweest. Waar we nu naar op zoek zijn, nu we aan de vooravond staan van een bouwvergunningsaanvraag, is of we nog steeds op die steun mogen blijven rekenen en of de gemeente ook een klein beetje de maatschappelijke verantwoordelijkheid wil nemen in het realiseren van die deadline van 1 juni 2025.
Dat was het eigenlijk.

Mevrouw VIJFSCHAFT: Dank jullie wel, alle aanwezige deelnemers. Vragen van de raad? Zijn er specifieke vragen?

De heer ACHTERBERGH: Aan de Geitenwei. Heel erg bedankt voor de moeite die jullie hebben gedaan om ons toe te spreken als raad. Mij was niet helemaal duidelijk hoeveel jullie nodig hebben. Want u zegt het is € 650,00 en u krijgt een wijkbudget maar dat is kennelijk niet voldoende. Wat is dan wat u de gemeente vraagt?

Mevrouw VISSER: Vorig jaar waren de kosten € 3.200,00 Het wijkbudget is € 1.250,00.

De heer SCHAAP: Bedankt allemaal voor het inspreken. Ik heb een vraag over de historische borden. Laatst heb ik nog gesproken over de verhaalpalen met de directrice van het Historisch Museum en de voorzitter van de Stichting Meer-Historie. Die zijn enthousiast en die zouden graag ook dergelijke initiatieven over de Ringvaart, dus in voormalig Haarlemmerliede en Spaarnwoude realiseren. Heeft u al contact gehad met de Stichting Meer-Historie hierover?

De heer STAPEL: Dat is een interessante vraag, we hebben geen contact gehad tot nu toe maar we zijn wel bereid om daarover van gedachten te gaan wisselen. We zijn overigens ook van plan om een aantal informatieborden te voorzien van een QR-code waarmee diepgaander informatie kan worden verkregen, maar het is inderdaad een goed idee om bij een soortgelijk initiatief te kijken of we iets kunnen afstemmen.

De heer SULMANN: Dank aan alle insprekers. Ik heb een vraag aan Don Bosco en de speeltuinvereniging. De vraag ging over hulp van de gemeente bij de vergunning, maar ik vroeg me af of er misschien ook bij het bouwen zelf financiële bijdrage nodig is.

De heer COPIER: Dat is een goede vraag, ik denk dat we een beetje zijn vergeten om de echte hulpvraag duidelijk te formuleren. Maar eigenlijk zoeken we dus hulp in de zin van een aanvraag van een omgevingsvergunning waarvan we nu aan de vooravond staan en we zoeken eigenlijk de mogelijkheid om samen met de gemeente na te denken over hoe we dit project zo snel mogelijk kunnen laten verlopen omdat we dus de harde deadline van 1 juni 2025 hebben voor een van beide verenigingen en we weten om eerlijk te zijn soms niet zo goed waar we moeten beginnen.

De heer SULMANN: Het is dus geen financiële hulpvraag.

De heer CAPPENDIJK: Ik moet eerlijk zeggen dat onze kracht in onze beide verenigingen juist is om zelf sponsors te zoeken en zelf fondsen aan te schrijven en dergelijke. … We proberen een vraag neerleggen bij de gemeente als laatste optie te houden, maar als het echt nodig is, dan komen we wel bij jullie terug, maar we proberen het eerst zelf/

De heer COPIER: Het is goed om te vermelden dat we dit hebben zien aankomen de afgelopen jaren en echt goed zijn voorbereid op deze situatie, maar het is wel nodig om samen de handen ineen te slaan om financieel daadkrachtig te kunnen zijn. Eigenlijk zouden we het zonder elkaar niet kunnen.

De heer CAPPENDIJK: Daar ben ik het wel mee eens.

Mevrouw VIJFSCHAFT: Nog meer vragen? Dan nodig ik u uit om individueel met de initiatiefnemers in gesprek te gaan.

Kamp Style Outlet

De heer LANGEVELD: De afdeling Onderzoek van de gemeente Haarlemmermeer doet op verschillende manieren onderzoek: we analyseren databestanden, we sturen enquêtes uit. We doen interviews met mensen en we gaan we ook bij mensen thuis op bezoek. Daar doen wij allerlei onderzoek naar de Haarlemmermeerse samenleving. Anders dan bijvoorbeeld de Rekenkamercommissie, die natuurlijk ook allerlei onderzoeken doet en meer evaluatief en aanbevelingen doet, proberen wij meer objectief Haarlemmermeer te schetsen en dan is het aan de raadsleden die hier aanwezig zijn en andere geïnteresseerden om daar een mening over te vormen en politieke keuzes op te baseren.
Een van die onderzoeken die wij hebben gedaan, is Grenzen in Beweging, Gebiedsverkenningen Noord. Dus naar het gebied waar we nu deze hele avond aan besteden. Wij zijn dus onderzoekers. We doen die analyses zo goed als wij die kennen, maar wij kennen het gebied natuurlijk niet zo goed als de mensen die daar leven. Ik weet niet of er iemand van u in dit gebied woont, maar u zult het gebied dan in elk geval op een andere manier en waarschijnlijk beter kennen dan ik, maar hopelijk bieden de conclusies die ik vandaag ga vertellen u wel perspectief en aanleiding om met elkaar in gesprek te gaan, want zo willen wij deze sessie insteken. Het is de tweede keer, dus ik heb een heel droge mond.
De eerste helft wil ik toch deze presentatie nog even vol praten. De tweede helft kunt u met elkaar in gesprek. Uiteindelijk zullen we nog even plenair terugkoppelen dat iedereen weet in welk groepje wat gezegd is, want we gaan zo meteen in vier groepjes uiteen. Ik zeg het nu alvast, want bij de vorige groep bleek dat alle vragen die we hebben voorbereid, niet te behandelen zijn, kies er één of twee uit die u wilt behandelen. Die zijn gebaseerd op de hoofdstukken die ik zo ga toelichten. Dus als er nu al iets tussen zit waarvan u denkt 'daar wil ik het over hebben', kunt u dat onthouden. Die vraag zit ertussen.

Eerst maar even de presentatie. Grenzen in Beweging, heet het onderzoek en het onderzoek is voor ons eigenlijk een beetje een pilot. Het is voor ons ook nieuw om op deze manier onderzoek te doen. Normaal gesproken werken wij voor het onderzoeksprogramma dat het college heeft vastgesteld en dan zit daar een onderwerp tussen als 'onderzoek naar veiligheid' of een 'onderzoek naar sociale netwerken', dergelijke thema's. Of je kiest een doelgroep uit en doet onderzoek naar jongeren of ouderen, misschien wel een plek, zoals Nieuw-Vennep, en dan duik je daar helemaal in.
Dit keer hebben wij onderzoek gedaan naar het gebied. Het gebied van het gebiedsgericht werken, dus het gebied Noord, zoals we het hier op de kaart zien. Dat was voor ons heel erg nieuw. Maar dat hebben we gedaan om te kijken 'kunnen we daar dan nieuwe inzichten over opdoen als we op die manier naar de kaart kijken?' Het eerste dat ons opviel was 'het lijkt gewoon Haarlemmermeer in het klein'. Het is een beetje een open gebied. Er zit een aantal kernen in, sommige zijn groter dan andere, er is ook veel infrastructuur aanwezig.

Onbekende spreker: Er staat een raadhuis in het midden.

De heer LANGEVELD: Ja, ook dat nog. Ja, een beetje noordelijk.
Het interessante was natuurlijk 'maar wat is er dan wel specifiek aan dit gebied?' Want ook als we in de statistieken kijken naar leeftijd of inkomen of dat soort gegevens, valt het gebied als geheel niet erg op. Maar als we inzoomen, zijn er natuurlijk een aantal dingen die heel specifiek zijn in Noord. Daarvoor hebben wij het perspectief van grenzen genomen, en dan met grens in de breedste zin van het woord. Want de grens is natuurlijk iets dat twee dingen van elkaar scheidt, maar een grens is ook iets dat twee dingen met elkaar verbindt. In het Nederlands hebben we 'mijn huis grenst aan het bos'. Dan is het bos natuurlijk heel dicht bij je huis, in plaats van dat het gescheiden wordt. Ik wees net hier naar buiten naar de Ringvaart. Dat is ook zo'n plek waarvan je zegt 'je kan de overkant ook zien', over zwemmen is misschien lastig, maar zo'n grens verbindt en scheidt. Die grens kan je dus ook in meerdere interpretaties zien.
Dat doen we in drie verschillende hoofdstukken. De eerste is echt zo'n ruimtelijke grens, zoals hier: dit water begrenst ons om naar de overkant te lopen. De tweede is de bestuurlijke grens waar ik het net al over had. De wijziging van de gemeentegrens die heeft plaatsgevonden in 2019 bij de samenvoeging van Haarlemmerliede en Spaarnwoude en Haarlemmermeer om de nieuwe gemeente Haarlemmermeer te vormen. Dat is precies vijf jaar geleden. Vandaar ook dat we nu al het onderzoek dat we de afgelopen jaren hebben gedaan, bundelen in deze onlinepublicatie. Het laatste hoofdstuk heet Pionieren met nostalgie en gaat over grenzen in tijd. Je hebt het nu, je hebt ook het verleden, je hebt de toekomst; zo kan je in tijd allerlei dingen indelen en daar zitten natuurlijk ook tijdsgrenzen tussen. En je gaat van de ene naar de andere. Dat illustreren we met vier cases in de onlinepublicatie en in de bijlage staat ook nog een beschrijving van elke kern. Dus als je zegt 'ik wil echt even weten hoe het daar zit', dan hebben we daar een wat diepgaandere beschrijving van.
Ik wil nu de drie hoofdstukken aflopen en de algemene conclusies en nogmaals, daarna gaat u met elkaar in gesprek over een van die hoofdstukken. De eerste is Noord op de grens van stad en land, want dat is wat wij zien als de opvallende grens van dit gebied. Het is natuurlijk heel dicht bij Amsterdam en ligt heel dicht bij Haarlem. Op deze foto zie je daarachter echt een kenmerk van de stad. Ik zal het zo even uitleggen, want ik bedacht me dat ik dat zo meteen ging zeggen. Dat heb je ook altijd als je iets voor de tweede keer doet, dat je denkt 'hé, ik ben een stap te ver'.
Eerst even de vorm van het gebied. Die is al bepaald natuurlijk door allerlei grensverschuivingen. Als we hier de oranje lijnen zien, de voormalige gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude was eerst veel groter en de voormalige gemeenten Spaarnwoude en Haarlemmerliede, dat waren aparte gemeenten, werden eerst steeds groter, maar in de vorige eeuw zijn die steeds kleiner geworden door annexaties door de stad, door Amsterdam of door Haarlem. Dus alleen al het gebied waar we het nu over hebben, is door die grensverschuivingen vormgegeven. Als we dan echt ruimtelijk gaan kijken naar 'hoe ziet het eruit in dit gebied?' is een van de belangrijke kenmerken het Rijksbufferzonebeleid. Dat is

ingesteld ergens rond 1960 bij de eerste nota Ruimte. Het rijk keek naar de Randstad en dacht 'die steden na de oorlog zijn enorm hard aan het groeien en als we dat gewoon maar zijn gang laten gaan, dan groeien die aan elkaar en dan wordt het een enorm groot stedelijk veld met grootstedelijke problematiek. Dat is slecht voor de leefbaarheid en voor hoe we willen dat die Randstad eruitziet'. Dus toen hebben ze het bufferzonebeleid geïntroduceerd met het idee 'we kiezen een aantal plekken uit – en een deel was dus hier in gebied Noord – waar geen stad mag komen'. Amsterdam en Haarlem mogen niet aan elkaar groeien. Dus op de grens, de grens tussen die steden, bepalen wij met het Rijksbufferzonebeleid. 'Hier komt de bufferzone en dat mag geen stad worden'. Dat was een heel heldere conclusie en ik denk dat dat ook supersuccesvol beleid is geweest. Het is hier geen stad.
Aan de andere kant, als je dan gaat lezen 'wat moet daar dan wel komen?', wordt het een stuk vager. Het mag geen stadspark worden, het moet een landschap blijven, een gebruikslandschap, maar het moet wel ontsloten zijn voor de mensen uit de stad. Want we deden het natuurlijk voor de leefbaarheid van de Randstad, dus die mensen moeten er wel komen en zoals we op het vorige plaatje zien, zie en hoor en ruik je de stad hier natuurlijk overal wel. Hij komt heel dichtbij. De infrastructuur die er ligt is natuurlijk ook verbonden met het netwerk van de steden. Als we bijvoorbeeld kijken naar Badhoevedorp, dat is een van de cases die gaat over de omlegging van de A9 en de woningbouw die daar nu gerealiseerd wordt, was eigenlijk de hele groei van Badhoevedorp, dat ooit tot de jaren zestig de grootste kern van Haarlemmermeer was, waar heel veel woningbouw heeft plaatsgevonden en waar heel veel mensen uit Amsterdam ook zijn komen wonen, is die stad hier toch zeker wel aanwezig op een aantal manieren. Kijk alleen maar naar het pand waar we nu zitten. Het heeft er wel heel veel mee te maken. Dus het Rijksbufferzonebeleid was supersuccesvol. Het is hier niet volgebouwd als twee steden aan elkaar, maar er zijn wel stedelijke elementen te herkennen in het landschap.
En er zijn ook in allerlei toekomstplannen, van onszelf, maar ook van andere partijen, allerlei ideeën over dit gebied. Misschien is de bekendste hierboven de claim van de Amsterdamse haven waar we als gemeente niet voor zijn, maar die ligt er wel. We hebben ook nog de tweede terminal van Schiphol. Dat is hier dit driehoekje. Dat ligt ook nog in het gebied. Dus op de noordelijkste en zuidelijkste punt liggen die claims. In onze omgevingsvisie omschrijven we ook de zonneweidezoeklocaties die ook uit de Regionale Energiestrategie komen. Dus er zijn allerlei ideeën van hoe dit landschap er in de toekomst ook uit zou kunnen zien.
Dat is dus ook de conclusie van dit hoofdstuk. Als je kijkt naar het open en leeg definiëren van 'het mag geen stad worden', zijn er toch heel veel stedelijke elementen die je nu hier herkent. Dus misschien zou we het interessant zijn om er als politiek of als belanghebbende over na te denken 'hoe zou ik wel willen dat het er hier uitziet? Wat past er wel, wat past hij niet?' Dat is natuurlijk dus aan u. Daar gaan we als onderzoeker niet over, maar het was iets dat ons is opgevallen 'het is inderdaad open en groen hier, maar die stad is toch erg dichtbij'.
Dan het tweede. En stel een vraag als dat nodig is. Ik merk ook dat het warm is, ik heb het tenminste warm en dan voelt het zo stil en denk ik 'ben ik iedereen kwijt of is het onbegrijpelijk wat ik hier sta uit te kramen?'
Het tweede hoofdstuk gaat over bestuurlijke grenzen. De samenvoeging in 2019 heb ik natuurlijk al een aantal keren genoemd. Misschien dat u bekend bent met dat het in Spaarndam ook weer een discussie aanzwengelde over 'moet dit hele dorp deel worden van Haarlem of houden we de grens zoals hij nu is?' Aan zo'n discussie zie je, zo'n grenswijziging is meer dan een administratieve wijziging. Een gemeenschap reageert daar ook op, het doet ook iets met de identificatie die een gemeenschap daarmee heeft. En we zitten hier natuurlijk in Halfweg-Zwanenburg. Daar liep ooit een gemeentegrens doorheen en toen hebben wij dat ook als gemeente vaak benoemd als 'dat is een dubbeldorp, dat is heel erg aan elkaar gelieerd, maar de ene kant ligt in de ene gemeente, de andere kant in de andere'. Nu ligt dat in één gemeente. Zo hebben die verschuivingen alles te maken met hoe je je vertegenwoordigd voelt als gemeenschap en die gemeenschappen veranderen zelf ook, dus die verhouding verschuift.
Daarom hebben we ook Ruigoord opgenomen als case. Dat is natuurlijk heel gek, want dat ligt niet

binnen onze gemeente. Maar als wij even terugspoelen naar die oude gemeentegrenzen, lag het ooit wel in onze gemeente. Daarom is het een interessante case, want die grenswijziging die toen heeft plaatsgevonden om de Amsterdamse haven mogelijk te maken, betekende dat Ruigoord plaats moest maken voor de haven. Toen is de dorpsgemeenschap die daar was, afgebroken door die grenswijziging. Maar we weten ook dat Ruigoord nu natuurlijk bestaat en dat er een gemeenschap is ontstaan die juist als binding voor het behoud van Ruigoord in zijn huidige vorm enorm hecht is. Dus die grenswijziging heeft een gemeenschap weggevaagd en een nieuwe gecreëerd. Dus zo zien we dat die grenzen echt effecten hebben op de samenhang en hoe mensen zich vertegenwoordigd willen voelen.
Dat is ook de conclusie. Dit is een bezoek van de gemeenteraad van Haarlemmermeer. Die vertegenwoordigt natuurlijk de hele gemeenschap Haarlemmermeer. Maar we weten ook dat er binnen Haarlemmermeer verschillende gemeenschappen, dorpen en kernen zijn en dat de verhouding daartussen en hoe we daarmee omgaan natuurlijk een interessant werkgebied is als raadslid, als bestuurder, maar ook voor bijvoorbeeld Peter, achter in de zaal, als gebieds- en relatiemanagement. Hoe gaan we om met al die verschillende vertegenwoordigingen? Ik zag een hand.

Onbekende spreker: Je hebt het over Ruigoord maar die grenswijziging is pas veel later gebeurd, nadat de oorspronkelijke bevolking al weggegaan was richting Spaarndam. Ik weet niet wat voor effect zo'n grenswijziging die pas veel later heeft plaatsgevonden heeft gehad op jullie onderzoek. Want de oorspronkelijke bewoners, ik kom daar zelf ook vandaan, zijn in begin jaren zeventig al naar Spaarndam verhuisd. Ik ben toen naar een andere plek in de polder verhuisd. Toen kwamen de kunstenaars en die grensverschuiving is pas tien jaar geleden of zo gebeurd, toen de laatste haven gegraven is. Dus dan praat je over een heel andere situatie van grensoverschrijding of gemeenschapsverschuiving dan als je het vergelijkt met de oorspronkelijke bevolking.

De heer LANGEVELD: Ja, dat klopt, maar het is natuurlijk wel zo dat die verandering van die bevolking en hoe die belangen verschuiven effect heeft.

Onbekende spreker: Ja, dan praat je over zo'n vijftig jaar geleden, toen is het een majeure verandering geweest. En met tien of twintig jaar geleden, toen die grenswijziging geweest is, praat je over veel later dan de majeure verandering van de oorspronkelijke plattelandsbevolking naar de kunstenaarsbevolking. Dus ik vraag me af wat voor effect dat heeft op het moment dat je dan naar de grensverandering kijkt. Dat effect is dus lang zo groot niet geweest als vijftig jaar geleden.

De heer LANGEVELD: Die vijftig jaar geleden, hoe zo'n bevolking dan verandert, dat is eigenlijk het voorbeeld, maar er zit een aantal meer voorbeelden in dit hoofdstuk, zoals Zwanenburg en Halfweg en hoe dat is veranderd. Dus het is een illustratieve case van hoe ver het kan ingrijpen in het leven van een gemeenschap. Maar het is een case die hoort bij het hoofdstuk, maar hij slaat op meer dingen dan alleen die grenswijziging. Hij gaat ook over het oprukken van de stad, zoals in hoofdstuk 1. Dus daarom zijn die cases een beetje los van die hoofdstukken, maar hier hangt die heel erg samen.
De volgende is Pionieren met nostalgie. We zitten hier natuurlijk in dit gebied. Je kunt het gebouw denk ik net niet zien, we zitten ietsje verder. Dit gaat er eigenlijk over dat een heel groot gedeelte van het gebied Haarlemmermeer-Noord Haarlemmermeerpolder is, die is drooggelegd in 1852, maar een heel groot ander deel van dit gebied, wordt gevormd door de oudere polders ten noorden van de Ringvaart. Die zijn veel ouder dus er is hier ook veel meer historie te vinden. Het interessante is de vraag: hoe ga je daarmee om als gemeente en als gemeenschap? Het mooiste is dat, denk ik, te illustreren aan de hand van dit plaatje. Ik weet niet wie de Onze Lieve Vrouw Geboortekerk kent?

Onbekende spreker: Ik woon ernaast.

De heer LANGEVELD: Aha, in een van deze woningen toevallig?

De heer ACHTERBERGH: Don Bosco heeft ook last van die ontwikkeling.

De heer LANGEVELD: Ik vertel een positief verhaal over deze ontwikkeling omdat een mooi voorbeeld is waar we denk ik als hele gemeente Haarlemmermeer echt van kunnen leren. Voor wie het verhaal niet kent: deze kerk was eerst twee keer zo groot. Het was een rooms-katholieke kerk die als gebouw aan renovatie toe was. Daar was geen geld voor en toen hebben ze besloten om de helft van de kerk te slopen, daarmee ruimte te maken voor nieuw te bouwen woningen en met dat geld de renovatie van de helft van kerk te financieren. Dus het mooie van dit idee en waarom het samenhangt met dit hoofdstuk is het idee dat je iets ouds behoudt, maar je wel echt vernieuwt. Je doet wel echt iets nieuws en iets anders, maar op die manier was het wel mogelijk voor deze geloofsgemeenschap om in hetzelfde gebouw te blijven. En voor een geloofsgemeenschap is een plek waaraan ze gehecht zijn, waar ze altijd samenkomen natuurlijk heel erg belangrijk om die sociale structuur ook in stand te houden. Zo zie je dat door wel te vernieuwen en niet alleen maar te denken 'hakken in het zand. Er mag niks veranderen' maar te denken 'we gaan wel veranderen, maar dit is belangrijk voor ons en dit moet behouden blijven', ook de sociale structuur van die gemeenschap in stand is gehouden. Ik denk dat dat een heel mooie les is. Ik vind het zelf ook esthetisch heel mooi. Het is ook een idee. Ik had het eerder over die tijdsgrenzen; hoe behouden we het oude voor het nieuwe? Dus als je denkt 'hé, hij had het over de grenzen, wat heeft dit met grenzen te maken?', dit zijn die tijdsgrenzen. De conclusie die we daar ook uit trekken, is dat sociaal en ruimte altijd met elkaar verbonden is. Of het nu een woonwijk is, of een wijkgebouw, of een kerk. Er wordt iets gebouwd, daar komen mensen wonen, die vormen een gemeenschap en uiteindelijk is het die gemeenschap die die gebouwde omgeving ook in stand houdt. En dat kan je niet alleen maar met behoud doen. Daar moet je ook in vernieuwen, want gemeenschappen veranderen. De ruimte verandert. Ik denk dat dat een heel mooie les is die je in Noord op heel veel plekken zou kunnen leren. En door op die manier af te sluiten, zijn de algemene conclusies knettersaai, want dat is: wat kun je nu als hele Haarlemmermeer leren van al die voorbeelden in Noord die ik net heb genoemd? Die externe druk waar het eerste hoofdstuk over gaat, die nabijheid van de stad, de druk die er is op de Haarlemmermeer, is in de noordpunt extreem, maar die geldt voor heel Haarlemmermeer. Wat doe je met zo'n grotendeels open gebied, met toch ook wel veel bewoning, in de Randstad? Wat betekent dat? Hoe wil je dat dat eruitziet? Ik denk dat dat de interessante vragen zijn voor de toekomst.
De tweede is: hoe ga je om met andere gemeenschappen in het gebied? Zoals ik al zei, voor gebieds- en relatiemanagement is dat interessant, maar ook als raadslid of als bestuurder. Hoe zijn die verhoudingen? Want dat geldt bijvoorbeeld ook voor Lisserbroek en Lisse, ook zo'n gevalletje als Halfweg-Zwanenburg eigenlijk. Dat kom je in allerlei plekken van Haarlemmermeer tegen. Dus dat is overal eigenlijk een relevante vraag.
En de laatste is een conclusie voor onszelf. Ik opende deze presentatie met 'dit is een pilot. We hebben dit nog nooit gedaan met zo'n gebied'. Het was superleerzaam. Ik denk dat dit hele interessante inzichten zijn die we als onderzoekers hebben opgedaan. En de vraag is; wil je dat dan ook voor andere gebieden doen? Ik denk dat het voor een gebied als Nieuw-Vennep, een gebied dat we onderzoeken als woonplaats, niet zoveel extra's oplevert. Maar misschien voor Zuidoost wel, of voor West. Voor Hoofddorp is het misschien juist interessant om op niveau van de wijken onderzoek te doen. Maar in ieder geval voor Noord is het heel interessant. Ik hoop dat het voor u ook interessante input is, want het volgende onderdeel is om in gesprek te gaan, tenzij u nu nog een echte inhoudelijke vraag heeft?

Onbekende spreker: Ja, jullie doen dit onderzoek voor de gemeente Haarlemmermeer. Wat doen de buurgemeenten? Zitten die op dezelfde lijn? Hoe zit dat? Is het 'wij onderzoeken dit en bevinden dit' en die anderen staan daar lijnrecht tegenover?

De heer LANGEVELD: Wij onderzoeken dus de Haarlemmermeer als samenleving, hoe ziet het eruit,

wat is het? Dus hier zijn we ook even gaan kijken 'oké, hoe ziet het er aan de overkant uit?', want dat heeft een relatie. Maar wij zeggen natuurlijk niets over hoe we vinden dat het is als onderzoeker. Dat is aan u als politiek of aan onze collega's.

Onbekende spreker: Maar de bevindingen zijn vanuit Haarlemmermeer en de bevindingen komen ook uit andere gemeenten. Dan is het hier om te kijken wat je daarmee doet.

De heer LANGEVELD: Ja. Maar het is dus ook een discussie met de mensen aan de overkant, hoe zij ertegenaan kijken. Ik denk dat dit ook input zou kunnen zijn om een overleg aan de andere kant van de grens te voeren, maar wij hebben als onderzoeksafdeling van de gemeente Haarlemmermeer natuurlijk echt hierop ingezoomd.

Mevrouw KLIPHUIS: Maar om de vraag concreter te maken, Amsterdam heeft ook een afdeling statistiek. Doen die soortgelijk onderzoek, waarmee je dingen naast elkaar kan leggen of wordt dat niet gedaan en moet je dan heel veel rapporten naast elkaar gaan leggen?

De heer LANGEVELD: Ja, ze doen het niet op deze manier, weet ik. Het is voor ons natuurlijk ook een pilot. Wij hebben dat ook alleen voor dit gebied ooit gedaan. We hebben ook niet zoiets liggen voor de andere gebieden in Haarlemmermeer, maar ik weet dat de stadsdelen van Amsterdam wel ook onderzoek doen naar hun eigen stadsdeel doen en naar de overkant. Maar op deze manier is het er denk ik niet. Maar Amsterdam is heel groot, dus misschien dat het er wel is. Maar niet dat ik het weet in elk geval.
Dan is het idee om in vier groepjes met elkaar in gesprek te gaan. Het handigste is denk ik dat we een beetje halverwege de tafel delen en dat de mensen aan tafel even de stoel omdraaien. En als we zo delen, hebben we vier groepjes in elke hoek. Wij hebben dus een aantal gesprekskaarten die we zullen uitdelen aan elk groepje.

De aanwezigen gaan in kleine groepjes het gesprek aan over de vragen op de gesprekskaarten.

De heer LANGEVELD: Beste allemaal, ik vind het natuurlijk heel erg zonde om een gesprek dat ik heb aangezwengeld af te breken, maar ik moet u ook op tijd afleveren bij de volgende stop. Het is denk ik wel leuk om van elk groepje ook even teruggekoppeld te krijgen waarover gesproken is en welke vragen er aan bod zijn gekomen. Dus ik wilde hier aan deze kant beginnen. Welke vragen heeft u uitgekozen?

De heer T.M. BEUSENBERG: Wij hebben gekozen voor de vraag van kaartje 1 en kaartje 3. Met pionieren hebben we vooral besproken op welke manier het het beste zou werken. Daar waren we toch ietwat verdeeld, maar uiteindelijk kwamen we toch wel tot de conclusie dat het in deze tijd vooral zou werken als je het pionieren en het behouden van nostalgische dingen zou combineren met woningbouw, omdat het de financiële risico's verkleint. In de markt waar we nu zitten wil iedereen betalen voor een woning en ook wat meer dan normaal gesproken. En bij het tweede kaartje hebben we het over de bufferzone gehad. Er is natuurlijk nu een bufferzone tussen Haarlem en Amsterdam. En daar ligt een LIB-gebied in, dus daar kan niet gebouwd worden. Eigenlijk kwamen we toch wel met zijn allen tot de conclusie dat dat wel een bufferzone is zoals we die graag zien en we hebben er eigenlijk nog één in onze gemeente en dat is PARK21. Dat is de bufferzone tussen Hoofddorp en Nieuw-Vennep, maar daar laat het nog wat te wensen over als je die vergelijkt met Spaarnwoude bijvoorbeeld.

De heer LANGEVELD: Heel interessant. Bij de eerste was ook een beetje onenigheid, wat is daar dan…? Leuk om dat uit te wisselen toch?

De heer T.M. BEUSENBERG: Even kijken. Ik heb nostalgie als eerste behandeld. Dat was niet per se

onenigheid. Alleen kwamen we natuurlijk wel tot het punt dat de gemeente zelf geen woningen bouwt en dat dat toch altijd een commerciële kant opgaat dus dat er dan te veel dure woningen worden gebouwd in plaats van betaalbaar. Dat hebben we ook besproken.

De heer LANGEVELD: Dat daar toch ook spanningen zijn. Superleuk om te horen, want eigenlijk heb je dan drie kaartjes behandeld.

Onbekende spreker: Een ding is dan nog onbehandeld. De kerk, niet de rooms-katholieke kerk, maar de oude gereformeerde kerk. Dat is echt een merkteken als je uit Amsterdam komt, dan zie je van veraf die kerktoren. Het had maar een haar gescheeld of die was er niet meer geweest. Dat komt alleen doordat er een bouwplan goedgekeurd was om alles plat te gooien, met heel dure woningen erop. Dat ging niet door omdat die woningen niet verkocht werden in de financiële crisis. Toen is weer teruggegaan, heeft men nog eens geluisterd en gedacht 'oké, het moet toch herkenbaar blijven als kerklocatie, dus die toren moet blijven'. En toen is het huidige plan gekomen. Dus dat we het überhaupt nog over dat stukje nostalgie kunnen hebben is eigenlijk alleen maar omdat de projectontwikkelaar niet blij was met het percentage verkochte huizen voordat hij kon beginnen met bouwen.

De heer LANGEVELD: Daarom is het een belangrijk onderwerp om het over te hebben inderdaad.

Onbekende spreker: Als je dat wilt, dan moet je daarop sturen.

De heer LANGEVELD: Als je dat wilt, inderdaad. Eigenlijk is het laatste briefje 'wat kan Haarlemmermeer leren?' met PARK21 ook behandeld. Dus eigenlijk zijn er drie vragen behandeld.

Onbekende spreker: We werden ingehaald door de tijd. De creativiteit ging net los en we dachten net over hoe we er meer een kermis van kunnen maken. Geen Nederland in Japan, maar een Japan in Nederland. Toen was de tijd om.

De heer LANGEVELD: Dat was een hele mooie voor bij de afsluitende borrel zo meteen. De groep hiernaast. Welke vragen hebben jullie uitgekozen?

Onbekende spreker: Dat was er één, niet drie. Wij hadden een flinke discussie over wat de bufferzone precies inhoudt en wat er nu allemaal plaatsvindt en waar het dan is. Gelukkig hadden wij dan een heel grote expert aan tafel, in ons groepje, die het tot op de centimeter nauwkeurig wist. Ook PARK21 kwam even ter sprake. Eigenlijk moet een bufferzone dienstbaar zijn aan de verstedelijking daaromheen. Hoe maak je die dan dienstbaar? Dan moet je denken over faciliteiten, welke faciliteiten moeten er zijn? Fietspaden, wandelpaden. Over PARK21 werd al snel wat lacherig gedaan, want er is daar niet zoveel. Dan is het interessant om te onderzoeken: hoe maak je dat ook dienstbaar? Welke doelgroepen zou je daar willen hebben? Wil je een scheiding aan doelgroepen of wil je meerdere doelgroepen daar gelijktijdig die dat in die bufferzone moeten doen? Want als je het dienstbaar maakt, heb je ook meer rechten om het te kunnen behouden, want de mensen zien de functie die het heeft. Dat was hier de conclusie. Onderzoek wat voor faciliteiten je moet hebben binnen de mogelijkheden die er zijn en binnen het behoud van het groen als bufferzone. Maak het dienstbaar voor de verstedelijking eromheen zodat je het kan behouden.

De heer LANGEVELD: Nou supermooi. Ik hoorde in de laatste zin 'doe onderzoek', dus daar word ik heel bij van. Heel mooi. Het sluit ook wel aan op de vorige groep. Ik begreep dat er hier drie groepjes zijn, dus dan kijk ik daar ergens in de hoek.

Mevrouw HUP: Wij hadden 1, de grens van stad en land. Dus niet invullen van het begrip bufferzonde

maakt het overige gebied kwetsbaarder voor invloeden van de stad. En het stedelijk … is onderdeel van een nieuwe soort landschap. Dan is de vraag, hoe moet dat landschap er dan uitzien? We hadden het wel opgesplitst in voor en tegen. Wij dachten aan verlengde vegetatie toevoegen, zoals een bloemenveld. Denk dan aan de Toolenburgerplas. Heuvels toepassen, zoals bij de Weg Om de Noord, Hoofddorp. En een soort wetlands toe te passen, denk aan Waterland. En ook valt te denken aan meer wandel- en fietspaden, dus de F100 en de 4 meter begrippen om mensen goed te voorzien van de paden. We willen niet dat alles wordt volgebouwd. Daar hebben we het ook over gehad, want we hebben te maken met LIB-gebied en dan heb je al gauw dat daar zonnepanelen komen. Wij vinden dat geen goed alternatief. En we zijn tegen fatbikes, dat moesten we even zeggen. De conclusie: het is al een mooi landelijk gebied, er hoeft niet zoveel te gebeuren. Het is goed zoals het is en wat er nog van over is.

De heer LANGEVELD: Mooi en ook heel concreet ingevuld, heel goed. Ook fijn, want jullie hebben het allemaal opgeschreven. Wij nemen graag zo meteen die kaartjes in, zodat we dat ook… De volgende groep, welke vragen hadden jullie? Nog twee groepen te gaan.

Mevrouw KLIPHUIS: Ik zal het heel snel doen. We hadden twee vragen. De vraag die hoorde bij begrensd bestuur en gemeenschap in beweging. Dat gaat over 'wat vraagt dat nou, die bestuurlijke grenzen die door je dorpsverenigingen, kernen en andere verbanden heengaan?' Het antwoord daarop was dat het heel veel kwetsbaarheid met zich meebrengt want gedeeld belang van twee gemeenten betekent dat ze beide voor een deel verantwoordelijk zijn en dus misschien wel niemand in zijn geheel. Daar moet je je als raad ook van bewust zijn. Dat vraagt dat je rekening houdt met het algemeen belang, dus niet de grens als obstakel zien en kijken naar waterbedeffecten en domino-effect en financiële problemen die er ontstaan voor financiering van verenigingen en de gemeenschap als één geheel zien in plaats van alleen degenen die binnen jouw kern zitten. We hebben er genoeg voorbeelden van gehad bij ons in de raad.
De tweede vraag die we hebben behandeld, is Pionieren met nostalgie. Daar waren we eigenlijk net aan begonnen. Daar begon Carin met een mooi pleidooi over dat je plekken wilt behouden in de gebieden die nodig zijn, maar de invulling van die plekken moet kunnen variëren omdat je juist mee moet bewegen met de demografische ontwikkeling van zo'n plek. Dus een plek kan in eerste instantie een speelweide zijn en daarna misschien juist meer ergens anders toe dienen omdat de bevolking daar vergrijst. Dat was waar we waren gebleven.

De heer LANGEVELD: Supermooi. Ook die tijdsgrenzen zijn daarin meegenomen. Dan de laatste groep.

De heer ACHTERBERGH: Wij hadden er ook twee. Algemene conclusies en aanbevelingen, maar dat is eigenlijk ook een beetje een knipoog naar Pionieren met nostalgie, daarop hadden we iets als 'hoe ga je dat nou vertalen?' Wij hadden opgeschreven bij Pionieren met nostalgie 'door met respect en behoud van de geschiedenis van een gebouw of gebied dit aan te passen aan de wensen en behoeften van de huidige gemeenschap of gemeenschappen'. SugarCity is daar natuurlijk een fantastisch voorbeeld van. De kerk werd ook nog genoemd, maar ik denk dat we nog wel veel meer voorbeelden kunnen noemen in dit gebied waar dat ook toepasbaar zou zijn. Er staat ook 'wat kan de rest van Haarlemmermeer leren van Noord?' Nou, daar had ik een heel kladboek voor nodig. Noord op de grens van stad en land – dat was meer 'hoe wil je dan dat dat landschap eruitziet als je die bufferzone hebt?' Volbouwen gaat niet, want dan groeit het toch aan elkaar vast. Dus wij hadden daarop als antwoord 'geen grijs, maar wel groen en blauw als natuurlijke grens tussen de verstedelijking'. Dan kun je denken aan waterbuffers, bijvoorbeeld hier in Noord, maar ook gewoon aan dat mooie Groene Schip dat we in het noorden hebben. Daar heb je hem inderdaad, dat een iets andere reden heeft in het verleden.

De heer LANGEVELD: Superleuk dat ook echt verschillende vragen zijn behandeld en ook meer dan

door de vorige groep. Dat is ook altijd heel mooi, dus daar dank ik u voor. U kunt het onderzoek dus hier vinden. Het ziet er net zo schitterend uit als al dit materiaal dus lees het, zou ik zeggen. Dank u wel.

Kamp Raadhuis Halfweg
De interactieve vorm waarin werd gedebatteerd over de voor- en nadelen van een jongerencentrum in Badhoevedorp leende zich niet voor woordelijke verslaglegging. Aanwezigen werden ingedeeld in groepen 'voor', 'tegen' en publiek, waarna zij in een Lagerhuissetting onder leiding van Walter Freeman konden reageren op een drietal stellingen. Deze groepen rouleerden tijdens de sessie tweemaal. De aanwezige jury riep op tot creativiteit en innovativiteit bij het reageren op de stellingen, waarmee tijdens deze sessie prijzen vielen te winnen.

4. Plenaire afsluiting

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering. We zouden het bijna vergeten maar we zitten nog in de raadsvergadering. We hebben een maaltijd genoten en we hebben een zeer informatief gedeelte gehad waar u allen volgens mij zeer van heeft genoten. Dat informatieve gedeelte gaan we even met elkaar doornemen. Dat doen we heel kort, in een paar zinnen want ik kan me voorstellen dat u allemaal informeel met elkaar van gedachten wilt wisselen over alle onderwerpen die besproken zijn. Daarom gaan we even de balans opmaken. Dat doen we als eerste met Walter Freeman. Is hij al binnen? Nee, dan ga ik naar Brigitte Vijfschaft. Zou je wat kunnen zeggen over de sessie?

Mevrouw VIJFSCHAFT: Ik heb het anders gedaan, ik ben even langs de initiatiefnemers gegaan die toch eigenlijk drie rondes hetzelfde verhaal moesten vertellen en heb gevraagd wat ze vonden van deze bijeenkomst. Ik heb gehoord 'inspirerend, leerzaam, goede tips, nuttig en …'

De VOORZITTER: Alle mensen die daaraan bij hebben gedragen, zeer veel dank. Ik kan me voorstellen dat het een hele uitdaging voor u was. Dank voor uw aanwezigheid en uw bijdrage.
Dan gaan we naar Koos Langeveld. O, Walter Freeman is er wel. Fijn dat je er bent, zou je iets kunnen vertellen over jouw onderdeel, in een paar zinnen een korte terugkoppeling van je sessie?

De heer FREEMAN: Ik mocht dus drie keer het debat leiden over het jongerencentrum in Badhoevedorp. Ik moet zeggen dat er elke keer ontzettend veel enthousiasme was en creativiteit bij alle deelnemers. We hebben verschillende invalshoeken gehoord waardoor ik denk dat het heel waardevol was. Ik wil vooral een groot compliment geven aan de jongeren die deelnamen aan het debat. We hebben gezien waar ze behoefte aan hebben, ook dat het niet altijd even makkelijk is, maar dat ze ook in staat waren zich goed in te leven in de grote mensen die over een jongerencentrum bepalen. Ik vond het heel mooi om te zien.

De VOORZITTER: Leuk, en voor alle jongeren, er is plek in alle politieke partijen.
Is Koos inmiddels binnen? Nee. Koos zou nog verslag doen maar u bent allen aanwezig geweest bij zijn verhaal dus ik neem aan dat u daar ook een beeld bij heeft.
Dan ga ik eindigen met een heel belangrijk onderdeel want u heeft allen bijgedragen aan dat prachtige debat en daar was een jury en er is een aanmoedigingsprijs voor de debater met het beste argument. En een prijs voor de beste algemene debater van de avond. Nu is het spannend dat op mijn blaadje staat 'juryvoorzitter, naam niet bekend'. Ik hoop dat er wel iemand is… Kijk, daar hebben we de jury.

Mevrouw VAN DIJK: Ik ben 'Naam niet bekend, senior'. Ik ben Lisette van Dijk van Team Sportservice en ik mocht jury zijn bij het debat. Ik heb de eer om de prijzen uit te reiken. We zijn een klein beetje stout geweest bij de jury. In plaats van de aanmoedigingsprijs hebben we er de jongerenparticipatieprijs

van gemaakt omdat we het een stimulans willen laten zijn, we zeggen 'ga zo door', en inderdaad. Ik zie een mooie toekomst bij een van de partijen in deze mooie gemeente. Ik wil graag Nora naar voren halen.
Nora, we willen je heel erg bedanken voor je aanwezigheid vanavond. We vonden het heel knap dat je ten eerste met heel goede argumenten kwam, maar ook steeds comfortabeler werd en zelfs heel scherp uit de hoek wist te komen en rake klappen wist uit te delen. Dat is zeker niet iedereen hier gelukt en dat met elf jaar, vind ik heel erg knap! Nogmaals applaus! (applaus)

De VOORZITTER: Ik ga even ingrijpen want dit is een armlastige gemeente, het zou zomaar kunnen dat we geen prijs hebben. Dat je het moet doen met de eeuwige roem, een foto en het feit dat je al die raadsleden hebt overtroffen in het debat. Dat is toch heel bijzonder! Daarvoor graag nog een applaus! Dan gaan we nog even naar de jury voor nog zo'n prachtige prijs.

Mevrouw VAN DIJK: We hebben nog zo'n prachtige prijs. We hebben natuurlijk heel veel prachtige argumenten gehoord en ook heel veel dezelfde argumenten en dat bevestigde wel hoe we er allemaal in staan en dat men eigenlijk wel achter het hele idee van een jongerencentrum in Badhoevedorp staat. En omdat je niet de keuze had waar je zat, zijn we uitgekomen bij iemand die heel goed was in argumenten bedenken, waar ze het echt niet mee eens was, maar die heel goed beargumenteerde en uitlegde waarna mensen geen weerwoord meer hadden. Daarvoor wil ik graag Kim Denie naar voren roepen. Kim was creatief met passie en dacht out of the box en dat waren de drie dingen die wij als jury verwachtten. Nogmaals applaus!

De VOORZITTER: Mag ik de jury bedanken? Dan gaan we afronden. We zijn aan het einde gekomen van deze bijzondere raadsvergadering hier in het mooie Haarlemmermeer-Noord, maar niet voordat ik een aantal mensen bedankt heb zonder wiens harde werk we hier vanavond niet waren geweest.
Allereerst het team van gebiedsmanagement Haarlemmermeer-Noord, en met name Paul Heuberger, van harte dank voor alles! En vanuit de griffie wil ik Jaap Baars en Joost van Aalst danken. En totaal onzichtbaar maar ongelooflijk belangrijk en wat kunnen ze goed gordijnen vouwen, Terry en Alex.
Ik wil u allen bedanken voor uw komst en uw bijdrage aan deze avond om vooral met u een gesprek te voeren dat kan alleen maar als u er bent. Dus dank daarvoor. Er gaat een raadssessie komen waar de raad nog stilstaat bij alles wat is gezegd. U krijgt echt nog bericht over wanneer dat gaat gebeuren. Met datum en tijdstip en dat kunt u ook digitaal volgen als u niet aanwezig kunt zijn.
Ik dank u allen voor uw aanwezigheid en wens u een prettig aangenaam informeel samenzijn. Dank u wel. Ik sluit de vergadering.

Sluiting om 21. 47 uur